



CHANSON

An Amitie sincer,

COMPOSET GANT UN DEN YAOUANQ DEUS CANTON BOULBRIAC.

Voar un ton divertissant.

O speret celestiel, gant ho tourzono,
Dianac'h qent evit commenç e c'houlenan graço
Da rei din ar sclerijen da gomposin eur zon
En enor d'am mestres coant, ma c'halon.

Sclerijen ar sperejo, roue ar firmamant,
Prestet din hoc'h, ajistanç me o ped ur momant
Vit ma hallin disclerian ebars en abrégé
Ma demarcho tremenet, eun neubeut deus ane.

Me a so un den yaouanq o clasq poursu ma chanç
Am eus laquet em speret, quent 'vit en em avanc
Da zonet da gomposi eur chanson a neve
Var sujet eun entretien 'tre ma mestres ha me.

Me ia da zisclerian eun etat favorabl
Hac eun etat truezus, pa ve disagreabl
Chilaouet 'ta, tud yaouanq, ha gret reflexion :
Rac eun amitie sincer eo eur guir union.

Me 'meus choaset 'vit mestrez ar vravan femelen
A so herve ma speret ha ma intantion,
Ha honnez eo an objet dimeuz ma amitie ;
Goneet e'deuz ma c'halon gant he fidelite.

Bean deus ar pouar ha talant d'en ober
Da zont da squin, da viegan, hac er memez amzer
Ez en capabl he unan da rei zoulageamant
D'am speret rejouisset, d'am c'halon triomphant.

Quentan em boa an enor da varchan 'en he c'hever
A voa en bourg Sant Fiacr de quentan mis guenver ;
Hi hac he c'hamaradez oa eno o pourmen,
A boe e man em memoar hac a vo da viquen.

Ha me laqat em speret da vonet d'he bete
Mar bije din nep moyen gonid he amitie,
Dre m'e devoa ranfermet ma c'halon 'ne laço
O compren he modesti he oll demarcho.

D'ar c'houlz se me voa yaouanq : mêmes ne oaren qet
Nac ar feçon nac an tu da barlant gant merc'het
Mes daoustan d'am c'houardis ha me hac a avanç
Gant enor d'he zaludin hag ur guir reveranç.

Me ho salut, merc'h yaouanq, gant laouenediges
Ha c'houi rafe din 'n honor deus ho compagnones
Evit eun neubeut amzer, assambles da barlant
Ha me zisclerio d'ac'h darn deus ma santimant.

Ha hi hac a respont din gant enn er eloquant :
N'onqet dign a guement-ze, emezi, d'en yaouanq;
Mes mar-g-eo d'ho polonte 'vel mac'h eo d'am hini,
Binniguet vezoz an heur, phini omp enn hi.

Leal certen plac'h yaouanq, cridin ellet parfet
Ec'h eo c'hui ar gentan plac'h e deus ma ravisset;
Ho temarcho a blij din, hac hoc'h er agreabl :
M'am bije bet ar pouar da obtent ma menat.

Ar menat a c'houllennan an devez a hirie
Eo ma vefet fidel din betec fin ho pue,
Cavet 'vidon amitie 'vel am eus evidoc'h,
Ha birviqen plac'h yaouanq ne garan nemedoc'h.

Bezet persuadet mat, den yaouanq me ho ped,
A so joa 'bars em c'halon 'boe m'oc'h eus annoncet
Ar prepojo gracius hoc'h eus prononce din,
Me gare ive 'r boneur bezan d'ho fantasi.

Arsa eta, plac'h yaouanq, commançomp hep arret,
Eun amitie ferm, sincer, ha ne finisso qet ;
Redoublomp-ni hon c'houraj ha formomp a nevez
Eur chaden hac a bado bete fin hon bue.

Tremen a rejomp goude ar rest deus an deves
Gant cals a gontantamant o parlant assambles,
Hanval ous eur rossignol pa ve o fredoni,
A oa joaus ma speret ha memes he hini.

P'oa arru an abarde ha poent dimp separin,
Ha me o c'houlen diantin monet d'he c'hondui,
Mar geo ho polonte eun neubeudic amser,
O ia leal, den yaouanq, gant eur galon seder.

Neuse, pa oamp avancet un neubet a basiou,
Ha nimp hac hoc'h arretin da zivizan hon daou,
Da gontan d'an eil d'eguile doare hon zantimant,
Evel ma man an usaj en toes an dud yaouanq.

Hac a boe ar momet se teuas d'am angajin
Dont eur veach an amser evit he saludin ;
Hac hi hac ho laret d'in, mar boa d'am bolante
Retorniu c'hoas d'he goelet hep dale pel goude.

O ia certen plac'h yaouanq, p'oc'h eus d'in permetet.
Retorn c'hoas d'ho saludin eo joaus ma speret ;
Ma c'halon carget a joa evel eur martolot,
O clevet moës ar seren al linot.

Quen a vo ta plac'h yaouanq, a laran d'ac'h breman,
Me ho ped da zerc'hel mad d'ho comzo divezan,
Ho pet evidon bepret eur respect familier,
Ha me ho caro ive gant eur galon sincer.

Ha me tistrein ac'hane 'bars er memes amser ;
An eol iselae, a golo he sclerder,
Ma speret rejouisset ho sonjal em mestres,
Charmet e deus ma c'halon gand ardeur e furnez.

M'am ije galley nijal en gis d'al lapoucet,
Ebars en ti ma mestres me vije disqennet,
Da zonet d'he zaludin couls en nos vel en de ;
Enni a repos bepret desir ma bolonte.

Pa oa arri an termen pini'm boamp assinet,
Ma c'halonik a lampe gant cals joaustet ;
Goude zaludin he zud enn eur antren en ty
Ha me avanç ma fajo evit he zaludi.

Bonjour ha joa, ma mestres, plijadur ma speret
Me a deu d'ho zaludin gant henor ha respect
Leret din a c'houi so iac'h, ha dispos ho speret,
Evel divezan'm boa bet an henor d'ho quelet.

Ha d'ac'h, ma servijer kær, iac'h on, dre c'hraç Doue
Ha c'houi, pa zoc'h deut aman, a gredau so ive,
Cals a blijadur am eus, p'ho quelan o tonet
Hirie d'ho assination'vel m'ho poa prometet.

Me a garfe, ma mestres, a larfac'h d'in breman
Ha c'houi ma c'har qen patent evel ma ho caran ;
Discleriet 'ta entrezomp, ha n'em zraïzet qet,
Ha c'houi oc'h eus dalc'het mat d'ar pez ho poa laret.

O ia, ma zervijer mat, gallout a ret credin
N'en deus den var'a bed man capabl d'hon separin
N'en deus fors piv a glevin o preseq en hoc'b enep,
Me a vo victorius var hoc'h enemiet.

Ha pa vijen em guele affliget gant clenvet,
O clevet o propojo 'm bije rejouisset,
Bezet persuadet mat ez eo guir qement se ;
Hir a caven an amzer hep clevet ho toare.

Arsa eta, ma mestrez, me gemer liberte
Da c'houlen dianac'h breman eur merq a amitie
Eur mouchouer, mar qeret, herve ho polonte,
Mar be eun test assuret deus ho fidelite.

O ia, 'mei, ma servijer dalet ma mouchouer
A roan d'ac'h evit test d'am amitie sincer :
Rac a gement den yaouanq, me lar d'ac'h en guiron,
Biscoas hini nemedoc'h neus charmeyt ma c'halon.

O ia, leal, ma mestres ; men gemer diguenac'h
Gant cals enor ha respect a zougan bepret d'ac'h,
Ha qement goech en goelin en devo ar pouar
Do zonet d'am c'honsolin, ha pa ven en glac'har.

Me ho ped, ma mestres ger, bet fidel d'ho comzo,
Ha me vo ive dam re beteg fin ma deio,
Rac ma vec'h din qen fidel evel ma tesiran,
Biжен ne vemp separat qeit a vemp er bed man.

O ia zur, ma servijer, bet assuret a ze,
Me a zelc'ho bepret mad fidel dam fromesse,
Nemedoc'h a ve qiriec d'am desolation :
Mar deuet d'am dilesel, e ranno ma c'halon.

Rac se ta ma servijer, delc'homp hon amitie,
Ha leqomp hon oll fians an eil en eguile :
Ha, mar deo predestinet gant crouer an envo,
E vimp eun de unisset assemblees priejo.

Ar son man so copiet evit rein do intent,
An driwae'hvet a vis mae er bla peyar a daou-uguent
Hag a so bet composet, gant Matilin Simon,
Canet-hi, tudo yaouanq, enn he intantion.